

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/324/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114228492
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114228492.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: TT-KOMFORT s.r.o., IČO: 36 277 215, Františkánska 16, 917 32 Trnava, zastúpený: JUDr. Ružena Bubenčíková, advokátka, Kollárova 8, Trnava, proti odporkyňi: K. O., nar. XX.XX.XXXX, A.. A. X, Y., o zaplatenie 722,04 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 722,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 20,17 eura od 01.07.2015 do zaplatenia a zo sumy 701,87 eura od 20.09.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 132,94 eura a náhradu iných trov konania v sume 43,- eur, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- eur mesačne splatných vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia dlhu, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, s tým, že v prípade omeškania sa odporkyne s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.10.2014, doručeným súdu dňa 11.11.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 524,11 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 524,11 eura od 21.07.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa užíva X-izbový byt č. X na ul. gen. A. X v Y., ktorý je vo vlastníctve mesta Y. a v správe navrhovateľa. Predmetný byt bol odporkyňi poskytnutý ako náhradný byt na dobu určitú do 31.03.1998, na základe súhlasu S. Y. zo dňa 19.12.1997. Písomná nájomná zmluva uzatvorená nebola. Odporkyňa zostala bývať v byte aj po uplynutí doby, na ktorú bol poskytnutý a užíva ho nepretržite doteraz. Odporkyňa dlhuje navrhovateľovi 524,11 eura, ktorá suma predstavuje náhradu za poskytnuté služby spojené s užívaním bytu od 01.01.2014 do 30.06.2014, keď mesačná úhrada bola stanovená na sumu 83,99 eura a ročné vyúčtovanie služieb za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013. Odporkyňa bola listom zo dňa 16.07.2014 vyzvaná k úhrade dlhu, na ktorú výzvu nereagovala.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 18Ro/437/2014-19 zo dňa 28.05.2015. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala odporkyňa včas odpor s odôvodnením, čím sa platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu v zmysle § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

V podanom odpore proti platobnému rozkazu odporkyňa uviedla, že ešte v mesiaci január 2015 v ústnej podobe uzavrela s navrhovateľom dohodu o splácaní dlžného nájomného a nedoplatkov na plneniach

spojených s užívaním bytu tak, že tento dlh spláca popri bežnom nájomnom po 10 eur mesačne na dlh na nájomnom a po 10 eur mesačne na nedoplatok za služby. Na základe uvedeného má za to, že platobný rozkaz bol vydaný predčasne. Navyše nesúhlasí ani s tvrdením navrhovateľa, že v predmetnom byte býva bez právneho dôvodu. Po vydaní exekučného titulu na vypratanie predmetného bytu v byte bývala s vedomím navrhovateľa a kým riadne platila nájom, navrhovateľ proti jej užívaniu bytu nemal žiadne námietky. Dokonca aj po vzniku problémov s platením nájmu jej pracovníci navrhovateľa opakovane tvrdili, že pokiaľ platí nájom, môže v byte bývať. Z uvedeného je teda zrejmé, že jej navrhovateľ jednoznačne mal v úmysle prenechať byť v užívaní za dohodnuté nájomné, platené platby riadne prijímal a teda došlo k založeniu nájomného vzťahu konkludentne - poskytovaním vzájomných plnení. Tieto skutočnosti preukazovala aj v konaní vedenom na Okresnom súde Y. pod sp.zn. 37C/274/2013, preto prosí, aby súd na tieto podklady prihliadol aj v tomto konaní. Aj vo výzvach na úhradu nedoplatkov ju navrhovateľ vyzýval vždy na zaplatenie nedoplatkov na nájomnom a nie na vydanie bezdôvodného obohatenia. Navyše sa na Okresnom súde Y. vedie viacero konaní Ro a v C agende s totožnými účastníkmi konania a s tým istým predmetom konania (zaplatenie nedoplatkov na úhradách za služby spojené s užívaním bytu a na nájomnom), ktoré sa odlišujú len žalovaným obdobím a právnym zástupcom navrhovateľa. Z dôvodu hospodárnosti konania, ako aj s ohľadom na jej zdravotný stav týmto žiada súd o spojenie týchto konaní do jedného.

Na základe návrhu navrhovateľa zo dňa 07.09.2015, súd uznesením č.k. 11C/324/2015-36 zo dňa 11.09.2015 pripustil zmenu návrhu tak, že bude rozhodovať o petite v nasledovnom znení: „Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 722,04 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 01.07.2015 do zaplatenia, náhradu trov konania vo výške 43,00 eur za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia tak, ako budú vyčíslené, všetko do 3 dní.“ Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.09.2015.

Zmenený návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ dňa 20.05.2015 vykonal vyúčtovanie nákladov na služby v súvislosti s užívaním bytu, a to za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014. Podľa predmetného vyúčtovania skutočný náklad na dodané služby bol vo výške 795,86 eura, odporkyňa dňa 16.12.2014 zaplatila sumu 93,99 eura, teda pohľadávka za rok 2014 predstavuje sumu 701,87 eura, s vyúčtovaním služieb za rok 2013 vo výške 20,17 eura potom pohľadávka navrhovateľa predstavuje spolu 722,04 eura. Vyúčtovanie bolo splatné do 30.06.2015, preto si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania od 01.07.2015.

Podľa § 101 ods. 2 OSP, súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Na prejednanie veci nariadil súd pojednávanie na deň 01.12.2015 o 12.30 hod., na ktoré predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a odporkyňu. Odporkyňa predvolanie prevzala osobne dňa 30.09.2015. Na pojednávanie sa dostavila iba právna zástupkyňa navrhovateľa, odporkyňa sa na pojednávanie nedostavila, svoju neprítomnosť neospravedlnila, o odročenie pojednávania pred pojednávaním nepožiadala. Súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP pojednával v neprítomnosti odporkyne, keď zároveň rozhodol vo veci samej rozsudkom. Až dňa 03.12.2015, t.j. po pojednávaní a rozhodnutí vo veci samej, bolo tunajšiemu súdu doručené ospravedlnenie odporkyne zo dňa 03.12.2015, ktorým sa ospravedľuje, že sa zo zdravotných dôvodov nemohla zúčastniť pojednávania dňa 01.12.2015, k čomu priložila lekárske potvrdenie spísané lekárom dňa 03.12.2015 a zároveň požiadala o odročenie pojednávania (?). Vzhľadom k uvedenému je súd názoru, že boli splnené podmienky na uskutočnenie pojednávania, a že pojednávaním v neprítomnosti odporkyne nedošlo k odňatiu možnosti odporkyne konať pred súdom, ale k postupu v zmysle § 101 ods. 2 OSP, a síce že súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní, pričom prihliada na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže odporkyňa sa pred pojednávaním neospravedlnila a o odročenie pojednávania nepožiadala, ale urobila tak až po pojednávaní, kedy odročenie pojednávania už nebolo možné.

Súd vo veci vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu navrhovateľa, Návrhom zo dňa 20.10.2014, Súhlasom na uzatvorenie nájomnej zmluvy na nájom bytu zo dňa 19.12.1997, Výzvou na odovzdanie bytu zo dňa 23.02.1999 s doručenkou, Predpisom mesačnej zálohovej úhrady za plnenia za užívanie bytu platný od 01.04.2013, Vyúčtovaním nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2013 do 31.12.2013 s prílohami, Podpisovým hárkom č.l. 7, Sumárnou analýzou platieb za

obdobie od 01.01.2014 do 30.06.2014, Upomienkou - posledným pokusom o zmier zo dňa 16.07.2014 s fotokópiou závary, Odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 16.06.2015, návrhom na pripustenie zmeny návrhu zo dňa 07.09.2015, Vyúčtovaním nákladov spojených s užívaním bytu od 01.01.2014 až 31.12.2014, Sumárnou analýzou platieb od 01.01.2014 do 31.08.2015, ako aj ostatným obsahom spis a obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 37C/274/2013, keď, ako už vyššie uviedol, pojednával v neprítomnosti odporkyne v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporkyňa užívala v období od 01.01.2013 do 31.12.2014 bez platne uzavretej nájomnej zmluvy byt č. X na ulici A. X v Y., ktorý je vo vlastníctve mesta Y. a v správe navrhovateľa. Z úradnej činnosti je súdu známe, že rozsudkom Okresného súdu Y. č.k. 7C/149/2003-99 zo dňa 02.02.2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Y. č.k. 9Co/93/2007-215 zo dňa 08.04.2008 bola odporkyni uložená povinnosť predmetný byt vypratať, rozsudok sa stal právoplatným dňom 16.05.2008. V zmysle rozsudku sa nájomný vzťah skončil 21.10.2001 a nedošlo k jeho obnoveniu. Z Vyúčtovania nákladov na služby spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2013 - 31.12.2013 vyplýva, že za uvedené obdobie vznikol nedoplatok v sume 20,18 eura (navrhovateľ dole uvedenou chybou v počítaní uvádza 20,17 eura), ktorá suma predstavuje rozdiel medzi predpísanými zálohami a skutočnými nákladmi: ústredné kúrenie 405,99 eura - 444,16 eura (-38,17 eura), studená voda 295,26 eura - 169,33 eura (+125,93 eura), STA 4,80 eura - 3,99 eura (+0,81 - pozn. vo vyúčtovaní je chybou v písaní uvedené 0,82 eura), elektrické osvetlenie 11,52 eura - 2,59 eura (+8,93 eura), smeti 57,24 eura - 57,03 eura (+0,21 eura), havarijná služba 0 - 2,88 eura (-2,88 eura), dažďová voda 1,17 eura - 3,81 eura (-2,64 eura), ohrev TV 163,14 eura - 243,95 eura (-80,81 eura), SV na prípravu TÚV 44,82 eura - 76,38 eura (-31,56 eura). Z Vyúčtovania nákladov na služby spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2014 - 31.12.2014 vyplýva, že za uvedené obdobie vznikli náklady na služby spojené s užívaním bytu vo výške 795,86 eura (ústredné kúrenie 424,20 eura, studená voda 127,27 eura, STA 3,99 eura, smeti 57,03 eura, havarijná služba ÚK 2,88 eura, dažďová voda 3,82 eura, poplatky za doručenie 30,00 eur, ohrev TV 118,28 eura, SV na prípravu TÚV 28,40 eura). Odporkyňa za uvedené obdobie zaplatila sumu 93,99 eura, a to dňa 16.12.2014. Navrhovateľ si úrok z omeškania pri celej sume bezdôvodného obohatenia 722,04 eura uplatnil od 01.07.2015, keď odporkyni bol pôvodný návrh s prílohami doručený dňa 10.06.2015 a zmenený návrh jej bol doručený dňa 18.09.2015. Odporkyňa navrhovateľovi sumu 722,04 eura neuhradila.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 37C/274/2013 súd zistil, že uznesením č.k. 37C/274/2013-120 zo dňa 12.08.2015 došlo k schváleniu zmiernu uzavretého medzi účastníkmi, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 10.09.2015.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 696 ods. 1 OZ, spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanovuje osobitný právny predpis.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

K žiadosti odporkyne o spojenie vecí s konaním sp.zn. 37C/274/2013 súd uvádza, že tejto nebolo možné vyhovieť, nakoľko uvedené konanie je skončené uzavretím zmluvy medzi účastníkmi, ktorý zmluv bol schválený súdom, pričom iné konania, s ktorými by mohlo byť konanie sp.zn. 11C/324/2015 spojené, na tunajšom súde neprebiehajú, ani také konania odporkyňa neuviedla.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom ako správcom bytu č. X . na ulici A. v Y., ktorý je vo vlastníctve S. Y., a odporkyňou vznikol zodpovednostný vzťah z bezdôvodného obohatenia, nakoľko odporkyňa užívala v rozhodnom období od 01.01.2013 do 31.12.2014 predmetný byt a využívala služby s užívaním bytu spojené bez právneho dôvodu, keďže nájomný vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou, vychádzajúc zo záverov právoplatného rozsudku tunajšieho súdu č.k. 7C/149/2003-99 zo dňa 02.02.2006, skončil dňa 21.10.2001 a nedošlo už k jeho obnoveniu. V konaní teda bolo preukázané, že neexistoval žiaden právny dôvod, pre ktorý by bola odporkyňa oprávnená predmetný byt v rozhodnom období užívať, a teda i užívať služby spojené s užívaním bytu, a tým zároveň žiaden právny dôvod, pre ktorý by bol navrhovateľ povinný takéto užívanie odporkyňou v rozhodnom období trpieť.

Odporkyňa v podanom odpore neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by ju zbavovala povinnosti vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie vzniknuté jej z dôvodu užívania služieb spojených s užívaním bytu v roku 2013 a 2014.

Odporkyňa v konaní nepoprela užívanie služieb spojených s užívaním bytu v roku 2013 a 2014 a nerozporevala ani vyúčtovanie nákladov na služby spojené s užívaním bytu za rok 2013 a 2014, ani nespochybňovala položky jednotlivých nedoplatkov uvedených vo vyúčtovaní. Ak odporkyňa uviedla, že v januári 2015 uzavrela s navrhovateľom ústnu dohodu o splácaní o.i. aj nedoplatkov na plneniach spojených s užívaním bytu tak, že tento dlh spláca popri bežnom nájomnom po 10 eur mesačne na nedoplatok za služby, na preukázanie svojho tvrdenia, ani na preukázanie prípadných plnení, nepredložila žiaden dôkaz, ani nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu, pričom bola poučená podľa § 120 ods. 4 OSP v poučení, ktoré prevzala spolu s platobným rozkazom. Súd preto nemohol mať za preukázané uzavretie akejkoľvek dohody, ani prípadné plnenia urobené zo strany odporkyne, keď táto výšku plnení ani nekonkretizovala.

Rovnako nemohol mať súd za preukázanú ani existenciu nájomného vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou, nakoľko ani toto svoje tvrdenie odporkyňa napriek poučení podľa § 120 ods. 4 OSP nepodložila žiadnym dôkazom, ani nenavrhol jeho vykonanie. Samotné prijímanie plnení od odporkyne navrhovateľom nie je možné považovať za uzavretie nájomnej zmluvy konkludentným spôsobom, pretože zo skutočnosti, že sa navrhovateľ na tunajšom súde domáha exekučného vypratania predmetného bytu odporkyňou (čo táto nerozporeje a sama v žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov uvádza jeho sp.zn. 7Er/291/2011), je jednoznačne zrejmé, že vôľa navrhovateľa nesmeruje ku vzniku nájomného vzťahu medzi ním a odporkyňou, ale naopak k ukončeniu užívania bytu odporkyňou a jeho uvoľneniu. Ak navrhovateľ prijíma od odporkyne plnenia za služby spojené s užívaním bytu, robí tak z dôvodu prijímania plnenia z bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľ nie je oprávnený vypratať odporkyňu svojpomocne, a preto musí čakať na exekučné vypratanie a zatiaľ znášať užívanie bytu odporkyňou, z čoho nemožno vyvodiť vôľu navrhovateľa byť s odporkyňou v nájomnom vzťahu. Nie je to možné vyvodiť ani z prípadného vyzývania odporkyne navrhovateľom na zaplatenie „nájomného“, keď treba vziať do úvahy skutočnosť, že navrhovateľ vykonáva správu prenajímaných bytov vo vlastníctve mesta, pričom vyúčtovania v prípade nájomcov, ako aj v prípade užívateľov bytov bez právneho dôvodu, vykonáva s najväčšou pravdepodobnosťou to isté oddelenie, a preto je pochopiteľné, že používa termíny rovnaké. Najmä však vzniku konkludentného nájomného vzťahu, ako už bolo spomenuté vyššie, bránilo prebiehajúce exekučné konanie o vypratanie odporkyne z bytu, z ktorého je zrejmá vôľa navrhovateľa dosiahnuť faktické uvoľnenie predmetného bytu, pričom ak by bol skutočnou vôľou navrhovateľa vznik nájomného vzťahu, na exekučnom konaní by navrhovateľ ďalej netrval, čo však preukázané nebolo.

Súd mal teda za preukázané, že odporkyňa užívala služby spojené s užívaním bytu v rozhodnom období od 01.01.2013 do 31.12.2014 bez toho, aby bola medzi účastníkmi uzavretá nájomná alebo iná

zmluva, čím získala na úkor navrhovateľa majetkový prospech, a teda vzniklo na jej strane bezdôvodné obohatenie. V prejednávanej veci tak ide o prípad získania bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu s tým, že plnenie, ktorým došlo k presunu hodnoty z majetkovej sféry navrhovateľa do sféry odporkyne, spočívalo v užívaní služieb spojených s užívaním predmetného bytu a nedostatok právneho dôvodu na plnenie spočíval v tom, že navrhovateľ plnil neexistujúci záväzok voči odporkyňi, keď navrhovateľ nebol k odporkyňi už v žiadnom právnom vzťahu, a rovnako nekonal za iného. Získaním neoprávneného majetkového prospechu odporkyňou na úkor navrhovateľa vznikol občianskoprávny zodpovednostný vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľom z bezdôvodného obohatenia, obsahom ktorého zodpovednostného vzťahu je povinnosť odporkyne vydať získané bezdôvodné obohatenie a oprávnenie navrhovateľa ako subjektu, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané, požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia.

Podľa R53/2000 (analogicky): Výšku bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v užívaní nebytových priestorov na základe neplatnej nájomnej zmluvy určí súd peňažnou sumou, ktorá zodpovedá sumám vynakladaným v danom mieste a čase za užívanie obdobných nebytových priestorov, spravidla práve formou nájmu, a ktorú by nájomca za obvyklých okolností bol povinný plniť podľa nájomnej zmluvy.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd návrhu o zaplatenie sumy 722,04 eura vyhovel, keďže považoval uplatnený nárok navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodný, vychádzajúc tak zo všeobecne platnej právnej zásady, že nikto sa nemá bez právneho dôvodu obohacovať na úkor iného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, teda zaviazal odporkyňu k úhrade žalovanej sumy vo výške 722,04 eura, ktorá predstavuje nedoplatok za služby poskytnuté v roku 2013 v sume 20,17 eura a v roku 2014 v sume 701,87 eura. Bezdôvodné obohatenie za užívanie služieb spojených s užívaním bytu za uplatnené obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2014 je určené ako rozdiel medzi predpísanými zálohami a skutočnými nákladmi, ako už bolo vyššie uvedené a ako to vyplýva z Vyúčtovania nákladov na služby spojené s užívaním bytu za rok 2013 a za rok 2014, s prihliadnutím na plnenia odporkyne. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že odporkyňa užívanie služieb ani ich vyúčtovanie za rok 2013 a 2014 v konaní nijako nerozporovala. Keďže odporkyňa užívala služby spojené s užívaním bytu bez právneho titulu, vzniklo na jej strane bezdôvodné obohatenie vo výške 722,04 eura, ktoré je povinná vydať navrhovateľovi. Bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že majetok odporkyne sa nezmenšil, k čomu by prišlo, keby za služby riadne zaplatila.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento súd navrhovateľovi priznal od času, kedy sa odporkyňa dostala do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri bezdôvodnom obohatení nie je ustanovený čas plnenia, treba podľa § 563 OZ vychádzať z toho, že dlžník je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadala o splnenie. V prejednávanej veci navrhovateľ požaduje úrok z omeškania od 01.07.2015 do zaplatenia s odôvodnením, že vyúčtovanie za rok 2014 bolo splatné dňa 30.06.2015. Nakoľko navrhovateľ žiadal pri sume bezdôvodného obohatenia za rok 2013 vo výške 20,17 eura úrok z omeškania od 01.07.2015, keď odporkyňi bolo vyúčtovanie za rok 2013 preukázateľne doručené spolu s platobným rozkazom dňa 10.06.2015, a teda mohol žiadať úrok z omeškania pri sume 20,17 eura už od skoršieho dátumu, súd navrhovateľovi priznal úrok z omeškania zo sumy 20,17 eura od požadovaného dátumu 01.07.2015, nakoľko nemôže prekročiť návrh a priznať navrhovateľovi viac ako žiada. Pokiaľ však ide o sumu bezdôvodného obohatenia za rok 2014 vo výške 701,87 eura, vyúčtovanie za rok 2014 bolo odporkyňi preukázateľne doručené až spolu s návrhom na pripustenie zmeny návrhu dňa 18.09.2015. Z uvedeného s poukazom na § 563 OZ vyplýva, že odporkyňa bola povinná plniť do 19.09.2015, a teda do omeškania sa odporkyňa dostala dňa 20.09.2015, od ktorého dňa súd navrhovateľovi priznal úrok z omeškania a vo zvyšku návrh vo výroku II. zamietol. Nie je možné argumentovať tým, že vyúčtovanie bolo splatné do 30.06.2015, pretože vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou je vzťahom z bezdôvodného obohatenia, a preto bolo potrebné odporkyňu na vydanie bezdôvodného obohatenia preukázateľne vyzvať, čo sa v prípade bezdôvodného obohatenia za rok 2014 stalo až vyššie uvedeným doručeným návrhu na pripustenie zmeny návrhu.

Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, táto bola uplatnená v súlade s vykonávacím predpisom, a to ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., nakoľko ku dňu omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 0,05 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % (5+0,05 %) ročne z dlžnej sumy 20,17 eura od 01.07.2015 do zaplatenia a z dlžnej sumy 701,87 eura od 20.09.2015 do zaplatenia.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 3 OSP, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 3 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi priznal voči odporkyni právo na plnú náhradu trov konania, nakoľko navrhovateľ mal neúspech len v nepatrnej časti (časť úroku z omeškania), a priznal mu právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 132,94 eura (odmena za 2 úkony právnej služby á 34,86 eura (tarifná hodnota veci 524,11 eura) : prevzatie a príprava zastúpenia dňa 22.10.2014, písomné podanie na súd vo veci samej - návrh zo dňa 20.10.2014, odmena za 1 úkon právnej služby á 51,45 eura (tarifná hodnota veci 722,04 eura): účasť na pojednávaní dňa 01.12.2015 podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. + 2x režijný paušál á 8,04 eura + 1x režijný paušál á 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. + 20% DPH (keď právny zástupca preukázal, že je platiteľom DPH) a náhradu iných trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku v sume 43,00 eur.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu za odmenu a režijný paušál pri úkone právnej služby „návrh na pripustenie zmeny petitu“, nakoľko tento úkon právnej služby nepovažoval za účelný, pretože ak sa chcel navrhovateľ domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od odporkyne za užívanie služieb v roku 2014, výšku tohto bezdôvodného obohatenia mohol zistiť až po vykonanom vyúčtovaní za rok 2014, ku ktorému mohlo dôjsť (a aj došlo) až v roku 2015, a preto bol návrh v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za rok 2014 podaný dňa 11.11.2014 predčasne a odôvodneným sa stal až po vyúčtovaní dňa 20.05.2015. Z uvedeného dôvodu je súd názoru, že potrebu podania návrhu na pripustenie zmeny návrhu vyvolal sám navrhovateľ predčasným podaním návrhu v časti vydania bezdôvodného obohatenia za rok 2014, a nebolo by spravodlivé požadovať od odporkyne náhradu týchto trov.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom k tomu, že odporkyňa je poberateľkou starobného a vdovského dôchodku spolu vo výške cca 280,00 eur, keď zároveň sú jej z dôchodku vykonávané zrážky a na uspokojovanie jej životných potrieb jej zostáva suma 198,09 eura, a teda nachádza sa v nepriaznivej finančnej situácii, súd mal za to, že je dôvodné povoliť odporkyni splácanie dlhu v splátkach po 20,00 eur mesačne so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Výška splátky bola určená tak, aby bol dlh v súlade so súdnou praxou zaplatený do troch rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.